О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 44792

гр. София, 13.11.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 6 състав,** в закрито заседание на 13.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

като разгледа дело номер **2023** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от АПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК.

След постановяване на Решение № 39510 от 27.11.2025 г. по делото е постъпила молба от жалбоподателя „7 КАРС“ ЕООД за изменение на решението в частта за разноските, с искане за намаляване на присъденото в полза на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 5326,35 лв.

В молбата се излагат съображения, че присъденото възнаграждение е прекомерно и неправилно определено по реда на Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Поддържа се, че приложима е Наредбата за заплащането на правната помощ, съобразно чл. 143, ал. 3 АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК. Твърди се също, че делото не е с особена фактическа и правна сложност, не са събирани допълнителни доказателства, отложено е само веднъж с оглед спиране на производството и се е развило само две съдебни заседания, поради което присъденото възнаграждение не съответства на извършената от процесуалния представител работа.

Ответникът по молбата – директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., чрез процесуалния си представител, оспорва искането като неоснователно. Поддържа, че размерът на юрисконсултското възнаграждение е правилно определен съобразно специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, която изключва приложението на общите правила на АПК и ГПК. Счита, че присъдените разноски са законосъобразни и иска молбата да бъде отхвърлена.

Искането е процесуално допустимо – подадено е от надлежна страна по делото, в срока за обжалване на решението.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

С Решение № 39510 от 27.11.2025 г. съдът е отхвърлил жалбата на „7 КАРС“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22002223001810-091-001/27.10.2023 г., с която е поискано прогласяване на неговата нищожност. С оглед изхода на спора и своевременно заявеното искане за разноски, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК съдът е присъдил в полза на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 5326,35 лв., определено по реда на чл. 8, ал. 1 във връзка с чл. 7, ал.

2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г.
Съдът намира за неоснователно възражението за неправилно приложение на нормативната уредба при определяне на възнаграждението. Съгласно чл.161, ал. 1 от ДОПК, в редакцията, действаща към приключване на устните състезания и постановяване на решението, на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат. Разпоредбата е специална по отношение на чл. 143, ал. 3 АПК и чл. 78, ал. 8 ГПК, поради което не е налице основание за субсидиарното им приложение чрез § 2 от ДР на ДОПК. В приложимата редакция на закона (към 27.10.2025г.) размерът на юрисконсултското възнаграждение се определя съобразно Наредба № 1/09.07.2004 г., а не по Наредбата за заплащането на правната помощ. Следва да се съобрази, че разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК е изменена с ДВ, бр. 17/2026 г., в сила от 17.02.2026 г., като с новата редакция е предвидено юрисконсултското възнаграждение да се определя от съда в размер, ненадхвърлящ максималния размер за съответния вид дело по чл. 37 от Закона за правната помощ. Това изменение обаче е последващо спрямо датата на приключването на устните състезания по настоящото дело на 27.10.2025 г. и постановяването на решението на 27.11.2025 г. и не обосновава неправилност на реда за определяне на присъдените с него разноски.
Размерът на присъденото юрисконсултско възнаграждение е определен съобразно материалния интерес по делото, възлизащ общо на 58 454,39 лв., от които 37 632,64 лв. главница и 20 821,75 лв. лихви, представляващи установени с ревизионния акт задължения. Съгласно чл. 8, ал. 1 във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г., при материален интерес от 25 000 лв. до 100 000 лв. възнаграждението се определя в размер на 2650 лв. плюс 8 на сто за горницата над 25 000 лв., което в случая възлиза на 5326,35 лв. Следователно присъденото възнаграждение е правилно изчислено съобразно приложимата към постановяване на решението правна уредба
Неоснователно е и възражението за прекомерност на присъденото юрисконсултско възнаграждение. Съдът съобразява разрешението, дадено с Решение от 25.01.2024 г. на СЕС по дело C-438/22, съгласно което националният съд не е обвързан безусловно от минималните размери на адвокатските възнаграждения, определени с наредба на съсловна организация. Преценката за размера на разноските следва да се извърши съобразно конкретната фактическа и правна сложност на делото и обема на осъществената защита.
В случая предмет на съдебното производство е била валидността на ревизионен акт, като спорът е изисквал преценка относно компетентността на приходните органи, приложението на разпоредбите на ДОПК и ЗНАП и относимата тълкувателна практика на ВАС. Обстоятелството, че делото е разгледано в две съдебни заседания и не са събирани допълнителни доказателства, само по себе си не обосновава прекомерност на присъденото възнаграждение.
Освен това, видно и от приетото в мотивите на постановеното решение, а и от протоколите от заседанията, до приключване на устните състезания процесуалният представител на жалбоподателя не е направил възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение. Производството по изменение на решението в частта за разноските не предоставя нова възможност за упражняване на пропуснатото процесуално право на възражение за прекомерност.
Съобразявайки изложеното, специалната уредба на разноските по ДОПК, предмета и правната сложност на спора, както и липсата на своевременно възражение за прекомерност, съдът не намира основания за изменение на присъденото юрисконсултско възнаграждение. Определеният размер е съобразен с приложимата към постановяване на решението правна уредба, поради което искането следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран така и на основание чл. 176а, ал. 3 от АПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 6 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на „7 КАРС“ ЕООД за изменение на Решение № 39510 от 27.11.2025 г., постановено по адм. дело № 2023/2024 г. по описа на Административен съд София-град, Първо отделение, 6 състав, в частта за разноските.

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: